

عنوان مقاله:

خاستگاه آراء در نهمین دوره انتخابات مجلس در شهرستان کازرون بر پایه دیدگاه های اینگلهارت، پپیا نوریس و مکتب شیکاگو

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 20، شماره 57 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

افشین متقی - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

از طریق انتخابات، شهروندان ضمن نظارت بر عملکرد منتخبان خود، به حکومت حاکمان مشروعیت می بخشند. در حقیقت، انتخابات مناسب ترین ابزاری است که به وسیله آن می توان اراده شهروندان را در انتخاب متصدیان امور کشور مداخله داد. به دلیل چنین اهمیتی، جغرافیدانان سیاسی با بررسی روشمند و علمی رابطه میان انتخابات و محیط جغرافیایی، حرکتی فراسوی شمارش آراء را آغاز کرده اند تا جغرافیای انتخابات را به سوی تشریح الگوهای کلی سیاسی و روندشناسی تشکیل حکومت ها به پیش برند. در این مقاله به بررسی و تبیین الگوهای رفتاری تاثیرگذار در رای آوری نماینده شهرستان کازرون در نهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی پرداخته شده است. روش تحقیق در این مقاله، توصیفی- تحلیلی به شمار می رود که در گردآوری اطلاعات نیز از روش کتابخانه ای و کار میدانی (مصاحبه حضوری) استفاده شده است. نتیجه این تحقیق نشان می دهد که از میان خاستگاه های مختلف رای، ترکیب سه نظریه اینگلهارت، پپیانوریس و مکتب شیکاگو، الگویی جغرافیایی برای مطالعه رفتار رای دهی به عنوان یک کنش سیاسی- مکانی فراهم می آورد و در سه چارچوب «جغرافیای سیاسی محلی»، «جغرافیای اقتصادی» و «جغرافیای قدرت»، الگوی رای آوری و رای دهی را مشخص می سازد. بر این اساس، در جغرافیای انتخابات شهرستان کازرون، سه خاستگاه تجربه ای انباشته ی سیاسی گذشته، پایگاه اقتصادی- اجتماعی و طرحواره نظام سیاسی در چارچوب بسترهای مکانی و بنیادهای زیستی، در رای آوری نماینده این شهرستان نقش ایفا کرده است.

کلمات کلیدی:

جغرافیای انتخابات، دیدگاه اینگلهارت، پپیا نوریس، مکتب شیکاگو، مجلس شورای اسلامی، کازرون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313692>

